

در تکواندو سالم بمانید جای تعجب دارد

آرمین هادی‌پور: از جان برای المپیک مایه می‌گذارم

تکواندوی ایران روزهای سختی را به چشم دیده اما به نظر می‌رسد سخت‌تر از این وضعیتی که در آن گیر افتاده، ممکن نبوده و شاید هم نباشد. این رشته‌ی مدال‌آور در المپیک‌ها، همیشه حداقل دو نماینده در المپیک داشته اما حالا دو نماینده در مردان دارد و یک نماینده در زنان. آرمین هادی‌پور و میرهاشم حسینی سهمیه گرفتند و البته سجاد مردانی هم امید داشت که حریف روس نیاید و او به المپیک برسد، اما نشد. در این بین سخت‌ترین شرایط را آرمین هادی‌پور دارد. آرمین، بهترین تکواندوکار ایران در سال‌های اخیر بوده و نبود او در المپیک ضربه‌ی محکمی به تکواندو می‌زند. هم زحمات خودش به هدر می‌رود و شاید برای همیشه در حسرت المپیک بماند و مهمتر از همه، رقم خوردن بدترین شرایط برای تکواندوی ایران است که ممکن است برای اولین بار شرایطی پیش بیاید که این تیم بدون مدال المپیک بماند. هرچند که او با همان پای مصدوم تمرین می‌کند و در قهرمانی آسیا که به میزبانی لبنان برگزار شد، با همان پای مصدوم هم مسابقه داد و مدال هم گرفت. حالا استرس‌ها و نگرانی‌ها درباره‌ی او نسبت به پنج ماه پیش بسیار کمتر شده و حالا خودش هم امیدوارانه به المپیک نگاه می‌کند.

چند روز بیشتر به اعزام تیم نمانده و حالا همه می‌خواهند بدانند که در چه شرایطی قرار گرفتید؟

خداروشکر آخرین روزهای آماده‌سازی تیم ملی است و ما تا اینجا تمرینات خوبی را پشت سر گذاشتیم. تا اینجا همه چیز خوب پیش رفته و امیدوارم این چند روز هم که تا المپیک مانده همین‌طور باشد.

از شرایطی که در حال حاضر دارید راضی هستید؟

بد نیستم. درحال حاضر آسیب‌دیدگی جدی‌ای که داشتم، کمتر اذیتم می‌کند. سعی کردم هم خوب تمرین کنم و هم پایم وضعیت مناسبی داشته باشد.

آسیب‌دیدگی در شش ماه مانده به المپیک، اتفاق عجیبی بود که برای شما رخ داد.

به‌هرحال ورزش پر برخورد این مسائل را هم دارد. وقتی سالم باشیم، باید تعجب کرد وگرنه مصدومیت همیشه همراه ما بوده. باید جراحی می‌کردم اما دیدم اگر جراحی کنم به المپیک نمی رسم. به همین دلیل تصمیم جمعی با کادر فنی و فدراسیون گرفتیم که بدون جراحی کار پیش را ببرم تا در المپیک حضور داشته باشم.

ماجرای عجیبی شد. دفعه‌ی قبل که با هم حرف می‌زدیم، گفتید مصدومیت خیلی جدی نیست و رو به بهبود هستید، اما به فاصله‌ی چند روز همه‌چیز تغییر کرد.

مصدومیتم چیز جدیدی نبود. چند ماه بود که این وضعیت را داشتم اما کمیسیون پزشکی تشکیل شد و گفتند نیازی به جراحی نیست. اما با گذشت پنج ماه از آن تصمیم دیدم که نمی‌توانم خوب تمرین کنم. دوباره به پزشک مراجعه کردم که گفتند باید جراحی کنی که با نظر قبلی خیلی تفاوت داشت.

شوکه نشدی؟

خیلی عجیب بود. نه تنها من، بلکه همراهان من که آقای عسکری و آقای پولادگر بودند هم شوکه شدند. شاید اگر همان موقع جراحی کرده بودم، الان بی‌دغدغه آماده‌ی المپیک می‌شدم.

یعنی شرایط سخت تو در این روزها حاصل تصمیم اشتباه پزشکان بود؟

الان زمان مناسبی برای صحبت کردن درباره‌ی این موضوع نیست. کار از کار گذشته و هر چقدر بخواهیم به عقب برگردیم، مشکلی را حل نمی‌کند. در حال حاضر روی حفظ شرایطم تمرکز کردم تا این المپیک که خیلی برای آن زحمت کشیدم از دست ندهم. نباید این آرزوی بزرگ به سادگی از بین برود.

فکر به اینکه اگر به المپیک نمی رسید، همه‌ی علاقه‌مندان را هم آزار می‌داد.

برای خودم هم خیلی سخت است. نظر پزشکان، جراحی بود که با انجام آن به‌طور قطع به المپیک نمی‌رسیدم. می‌خواهم روشی را امتحان کنم که پیش‌تر هم انجام شده؛ می خواهم از جانم برای المپیک خرج کنم. زحماتی که من برای رسیدن به المپیک کشیدم، قابل وصف نیست. از تورنمنت‌ها و گرندپری‌های متعددی گذر کردم. از مسابقات توکیو گرفته تا صوفیه و رم، برای رسیدن به این سهمیه تلاش کردم. حقم نیست اینقدر ساده چیزی را که با این همه زحمت به دست آوردم را از دست بدهم.

در این بین به همراه تیم ملی راهی مسابقات قهرمانی آسیا در لبنان شدید، چطور بود؟

به نظرم عالی بودم. البته شاید نتیجه در کل راضی‌کننده نبود، اما با توجه به شرایطی که داشتم عالی کار کردم.

کسب مدال برنز با رباط پاره که عالی بود، اما مهم شرایط شما بعد از این مسابقات بود.

شرایطم عالی بود. کمترین درد را داشتم و از این بابت خیلی خوشحال بودم. فکر می‌کنم این مسابقات شرایطی را فراهم کرد که با خیال آسوده‌تری برای المپیک مهیا شوم.

المپیک یکسال به تعویق افتاد و خیلی اعتقاد دارند که این به سود شما شد؟

از چه نظر؟ از نظر شخصی که خوب نشد. خودم آسیب دیدم و آن‌موقع چنین وضعیتی نداشتم. یعنی درواقع تشدید شد. به نظرم برای بقیه‌ی ورزش هم نفعی نداشت؛ این یکسال به بطالت گذشت. نه مسابقه‌ای و نه اردویی. شرایط زندگی هم که با کرونا بسیار سخت‌تر شد.

به لحاظ تجربه؛ یکسال بزرگتر شدید و به‌حتم پخته‌تر.

این شرایط در کوران مسابقات به دست می‌آید، اما کدام مسابقه؟ کرونا همه‌چیز را تعطیل کرد. ما هم از همه لحاظ برای حضور در المپیک آماده شده بودیم ولی با وجود این بیماری که همه‌گیر شد، المپیک یک سال عقب افتاد و ما باید با این واقعیت کنار بیاییم و خودمان را از نظر روحی و جسمی آماده کنیم.

برگزاری لیگ برتر، بعد از این همه دوری از شرایط مسابقه، به رسیدن شما به فرم ایده‌آل کمک کرد؟

از شانس ما امسال لیگ هم با شرایط خاصی برگزار شد و برای شخص خودم جز ضرر چیزی نداشت. متاسفانه من قبل از بازی وقتی داشتم گرم می‌کردم، از ناحیه‌ی زانو دچار آسیب‌دیدگی شدم. شانس آوردم آسیب‌دیدگی به پارگی رباط و این مسائل نرسید. ولی در کل خوب بود، چون تکواندوکاران بعد از یک سال دوری دوباره برگشتند و در فضای